

Wyrok Trybunału (wielka izba izba) z dnia 22 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden — Niderlandy) — Staat der Nederlanden przeciwko Essent NV i in.

(Sprawy połączone od C-105/12 do 107/12) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Swobodny przepływ kapitału — Artykuł 63 TFUE — Zasady prawa własności — Artykuł 345 TFUE — Operatorzy systemów dystrybucyjnych energii elektrycznej i gazu — Zakaz prywatyzacji — Zakaz powiązań z przedsiębiorstwami prowadzącymi działalność w zakresie produkcji, dostarczania lub obrotu energią elektryczną i gazem — Zakaz działalności ubocznej mogącej niekorzystnie wpływać na zarządzanie systemem)

(2013/C 367/12)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Staat der Nederlanden

Strona pozwana: Essent NV (C-105/12), Essent Nederland BV (C-105/12); Eneco Holding NV (C-106/12) i Delta NV (C-107/12)

Przedmiot

Wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hoge Raad der Nederlanden — Wykładnia art. 63 TFUE i art. 345 TFUE — Ograniczenia swobodnego przepływu kapitału — Zasady prawa własności — Pojęcie — Ustawodawstwo krajowe przewidujące absolutny zakaz prywatyzacji operatorów sieci dystrybucji energii

Sentencja

1) Artykuł 345 TFUE należy interpretować w ten sposób, że obejmuje on zakaz prywatyzacji taki jak zakaz sporny w postępowaniach głównych, wskutek którego akcje działającego na terytorium Niderlandów operatora systemu dystrybucyjnego energii elektrycznej lub gazu muszą znajdować się, bezpośrednio lub pośrednio, w posiadaniu władz publicznych wskazanych w prawie krajowym. Jednakże wykładnia taka nie powoduje wykluczenia z zakresu zastosowania art. 63 TFUE przepisów krajowych tego rodzaju jak przepisy rozpatrywane w postępowaniach głównych, zakazujących prywatyzacji operatorów systemów dystrybucyjnych energii elektrycznej i gazu, a także zakazujących, po pierwsze, istnienia powiązań własnościowych lub w zakresie kontroli między spółkami wchodzącymi w skład grupy, do której należy operator systemu dystrybucyjnego energii elektrycznej lub gazu działający na terytorium Niderlandów, a spółkami wchodzącymi w skład grupy, do której należy przedsiębiorstwo prowadzące na tym terytorium działalność w zakresie produkcji, dostarczania albo obrotu energią elektryczną lub gazem, a po drugie, dokonywania przez tego operatora lub przez grupę, do której operator ten należy, czynności lub działań mogących wpływać niekorzystnie na zarządzanie systemem.

2) W odniesieniu do rozpatrywanego w postępowaniach głównych zakazu prywatyzacji, podlegającego unormowaniu art. 345 TFUE, motywy stojące u podstaw decyzji ustawodawcy krajowego co do przyjętych zasad prawa własności można brać pod uwagę jako nadrzędne względy interesu ogólnego w celu uzasadnienia ograniczeń swobody przepływu kapitału. W odniesieniu do pozostałych zakazów cele w postaci zwalczania szeroko pojętego wzajemnego subsydiowania, w tym wymiany strategicznych informacji, zapewnienia przejrzystości na rynku energii elektrycznej i gazu oraz zapobiegania zakłóceniom konkurencji, mogą, jako nadrzędne względy interesu ogólnego, uzasadniać ograniczenia swobody przepływu kapitału wynikające z przepisów krajowych tego rodzaju jak przepisy rozpatrywane w postępowaniach głównych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 151 z 26.5.2012.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 22 października 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-137/12) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Decyzja Rady 2011/853/UE — Europejska konwencja o prawnej ochronie usług opartych lub polegających na dostępie warunkowym — Dyrektywa 98/84/WE — Podstawa prawna — Artykuł 207 TFUE — Wspólna polityka handlowa — Artykuł 114 TFUE — Rynek wewnętrzny)

(2013/C 367/13)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Cujo, I. Rogalski, R. Vidal Puig i D. Stefanov, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: R. Liudvinaviciute-Cordeiro, J. P. Hix i H. Legal, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę skarżącą: Parlament Europejski (przedstawiciele: D. Warin i J. Rodrigues, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues, D. Colas i N. Rouam, pełnomocnicy); Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: C. Wissels, M. Bulterman i M. de Ree, pełnomocnicy); Rzeczpospolita Polska (przedstawiciele: M. Szpunar i B. Majczyna, pełnomocnicy); Królestwo Szwecji (przedstawiciele: A. Falk i C. Stege, pełnomocnicy); Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: A. Robinson, pełnomocnik wspierany przez G. Facennę, barrister)

Przedmiot

Skarga o stwierdzenie nieważności — Decyzja Rady 2011/853/UE z dnia 29 listopada 2011 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii, Europejskiej konwencji o prawnej ochronie usług opartych lub polegających na dostępie warunkowym (Dz.U. L 336, s. 1) — Wybór podstawy prawnej — Zastąpienie proponowanej podstawy prawnej z zakresu wspólnej polityki handlowej inną podstawą prawną związaną z ustanowieniem i funkcjonowaniem rynku wewnętrznego — Cel polegający na wspieraniu świadczenia między Unią a innymi państwami europejskimi usług polegających na dostępie warunkowym — Narużenie wyłącznej kompetencji zewnętrznej Unii

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Rady 2011/853/UE z dnia 29 listopada 2011 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii, Europejskiej konwencji o prawnej ochronie usług opartych lub polegających na dostępie warunkowym.
- 2) Utrzymane zostają skutki decyzji 2011/853 do chwili wejścia w życie, w rozsądnym terminie, który nie powinien przekroczyć sześciu miesięcy, nowej decyzji opartej na właściwych podstawach prawnych.
- 3) Rada Unii Europejskiej zostaje obciążona kosztami postępowania.
- 4) Republika Francuska, Królestwo Niderlandów, Rzeczpospolita Polska, Królestwo Szwecji i Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 151 z 26.5.2012.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 24 października 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-151/12) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Środowisko naturalne — Dyrektywa 2000/60/WE — Ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej — Transpozycja art. 4 ust. 8, art. 7 ust. 2, art. 10 ust. 1 i 2 dyrektywy 2000/60 oraz pkt 1.3 i 1.4 załącznika V do niej — Zlewnie wewnątrzspółnotowe i międzywspółnotowe — Artykuł 149 ust. 3 in fine hiszpańskiej konstytucji — Klauzula uzupełniająca)

(2013/C 367/14)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Valero Jordana, E. Manhaeve i B. Simon, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: A. Rubio González, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Narużenie art. 4 ust. 8, art. 7 ust. 2, art. 10 ust. 1 i 2 dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz.U. L 327, s. 1) oraz pkt 1.3 i 1.4 załącznika V do niej — Cele ochrony środowiska — Wody wykorzystywane do poboru wody do spożycia — Wody powierzchniowe — Zlewnie wewnątrzspółnotowe

Sentencja

- 1) Nie podejmując wszystkich środków niezbędnych do dokonania transpozycji art. 4 ust. 8, art. 7 ust. 2, art. 10 ust. 1 i 2 dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej oraz pkt 1.3 i 1.4.1 ppkt (i)–(iii) załącznika V do niej, do którego to załącznika odsyła art. 8 ust. 2 tej dyrektywy w odniesieniu do zlewni wewnątrzspółnotowych położonych poza terytorium Katalonii oraz art. 7 ust. 2 i art. 10 ust. 1 i 2 dyrektywy 2000/60 w odniesieniu do zlewni wewnątrzspółnotowych położonych na terytorium Katalonii, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy tej dyrektywy.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 174 z 16.6.2012.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 24 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht München — Niemcy) — Sandler AG przeciwko Hauptzollamt Regensburg

(Sprawa C-175/12) (¹)

(Unia celna i wspólna taryfa celna — Preferencyjne traktowanie przywozu produktów pochodzących z państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) — Artykuły 16 i 32 protokołu nr 1 załącznika V do umowy z Kotonu — Przywóz włókien syntetycznych z Nigerii do Unii Europejskiej — Nieprawidłowości w świadectwie przewozowym EUR.1 wystawionym przez właściwe organy państwa wywozu — Pieczęć niezgodna ze wzorem przekazanym Komisji — Świadectwa wydane retrospektywnie i świadectwa zastępcze — Wspólnotowy kodeks celny — Artykuły 220 i 236 — Możliwość następczego zastosowania preferencyjnej stawki celnej, która nie obowiązuje już w dniu złożenia wniosku o zwrot — Przesłanki)

(2013/C 367/15)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht München